

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 25. lipnja 2022.
(OR. fr, en)

10677/22

**Međuinstitucijski predmet:
2021/0201(COD)**

**CLIMA 320
ENV 667
AGRI 289
FORETS 53
ONU 91
CODEC 1010**

NAPOMENA

Od: Predsjedništvo

Za: Vijeće

Br. preth. dok.: 10330/1/22 REV 1

Br. dok. Kom.: 10857/21 - COM (2021) 554 final

Predmet: Paket „Spremni za 55 %”

Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) 2018/841 u pogledu područja primjene, pojednostavnjenja pravila o usklađenosti, utvrđivanja ciljeva država članica za 2030. i obvezivanja na zajedničko postizanje klimatske neutralnosti do 2035. u sektoru korištenja zemljišta, šumarstva i poljoprivrede i Uredbe (EU) 2018/1999 u pogledu poboljšanja praćenja, izvješćivanja, praćenja napretka i preispitivanja

– opći pristup

I. UVOD

1. Komisija je 14. srpnja 2021. u okviru paketa „Spremni za 55 %” Europskom parlamentu i Vijeću podnijela Prijedlog uredbe o izmjeni Uredbe (EU) 2018/841 u pogledu područja primjene, pojednostavnjenja pravila o usklađenosti, utvrđivanja ciljeva država članica za 2030. i obvezivanja na zajedničko postizanje klimatske neutralnosti do 2035. u sektoru korištenja zemljišta, šumarstva i poljoprivrede i Uredbe (EU) 2018/1999 u pogledu poboljšanja praćenja, izvješćivanja, praćenja napretka i preispitivanja¹.
2. Glavni je cilj prijedloga Komisije jačanje doprinosa sektora korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva („LULUCF”) povećanim općim klimatskim ambicijama EU-a za 2030. utvrđivanjem cilja EU-a od 310 milijuna tona ekvivalenta CO₂ neto uklanjanja stakleničkih plinova u sektoru LULUCF do 2030., koji se raspodjeljuju među državama članicama u obliku obvezujućih nacionalnih ciljeva.
3. Odbor za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane (ENVI) glavni je nadležni odbor u Europskom parlamentu. Ville Niinistö (Zeleni/ESS, FI) imenovan je izvjestiteljem. Norbert Lins (EPP, DE) imenovan je izvjestiteljem za Odbor za poljoprivredu i ruralni razvoj (AGRI), koji ima status pridruženog odbora s podijeljenom nadležnošću za određene odredbe. Odbor ENVI donio je svoje izvješće o prijedlogu 16. svibnja 2022. Parlament je donio stajalište o tom prijedlogu 8. lipnja 2022.
4. Gospodarski i socijalni odbor dao je mišljenje 8. prosinca 2021. Odbor regija dao je mišljenje na sjednici održanoj od 27. do 29. travnja 2022.

¹ Dok. 10857/21 + ADD 1 – 4.

5. Na sastancima 20. prosinca 2021.² i 17. ožujka 2022.³ Vijeće za okoliš održalo je u područjima iz svoje nadležnosti raspravu o politikama u vezi s pet prijedloga iz paketa „Spremni za 55 %”, među ostalim i s prijedlogom o LULUCF-u.
6. Odbor stalnih predstavnika (Coreper) 13. svibnja 2022. održao je raspravu o prijedlogu na temelju napomene predsjedništva⁴ u cilju pružanja smjernica za daljnji rad.
7. Na razini radne skupine francusko predsjedništvo nastavilo je s razmatranjem prijedloga na osam sastanaka Radne skupine za okoliš. Na posljednjem sastanku održanom 3. lipnja 2022. Radna skupina proučila je treći revidirani kompromisni tekst predsjedništva.⁵
8. Coreper je ispitao kompromisni tekst predsjedništva 15. lipnja 2022., a zatim je 22. lipnja 2022.⁶ ispitao novi prijedlog kompromisnog teksta s ograničenim prilagodbama u cilju pripreme rasprave o tom predmetu na sastanku Vijeća za okoliš 28. lipnja 2022.
9. Najnoviji kompromisni tekst predsjedništva, koji odgovara verziji teksta koji je Coreper razmotrio 22. lipnja 2022., naveden je u Prilogu ovoj napomeni.

² Dok. 14585/21.

³ Dok. 6668/2/22 REV 2.

⁴ Dok. 8733/22.

⁵ Dok. 7985/3/22 REV 3.

⁶ Dok. 9906/22 i 10330/1/22 REV 1.

II. GLAVNE SASTAVNICE KOMPROMISNOG TEKSTA PREDSEDNIŠTVA

10. U usporedbi s prijedlogom Komisije, kompromisnim tekstom predsjedništva predlaže se zadržavanje nepromijenjenog općeg cilja Unije od 310 milijuna tona ekvivalenta CO₂ neto uklanjanja u sektoru LULUCF u 2030., što je naišlo na široku potporu delegacija. Kad je riječ o nacionalnim ciljevima, u kompromisnom tekstu zadržava se i raspodjela ciljeva kako ju je predložila Komisija. Kako bi se uzele u obzir bojazni brojnih delegacija u pogledu međugodišnje varijabilnosti svojstvene sektoru LULUCF i predvidljivosti ciljeva, predsjedništvo ipak predlaže znatne promjene u odnosu na postupak usklađenosti kako bi se državama članicama pomoglo da ostvare svoje ciljeve, uz istodobno zadržavanje njihove razine ambicije. Glavne teme kompromisnog prijedloga navedene su u nastavku.

a) Prikaz ciljeva i linearna putanja (članak 4., uvodne izjave 5. i 6.), tehnički ispravak (članci 4. i 14., uvodne izjave 13.a i 13.b)

- Kompromisnim tekstom predlaže se utvrđivanje petogodišnjeg proračuna za neto emisije ili uklanjanja za razdoblje 2026. – 2030., kojim se zamjenjuju obvezujući godišnji ciljevi za razdoblje od 2026. do 2029., uz zadržavanje obveze postizanja nacionalnih ciljeva za 2030. Predsjedništvo smatra da je postizanje cilja za 2030. kao konačnog cilja na kraju razdoblja 2026. – 2030. na razini svake države članice ključno kako bi se osiguralo kolektivno postizanje cilja od -310 milijuna tona, što je zbroj nacionalnih ciljeva za 2030. Predlaže se i da se nacionalni ciljevi izraze relativno kako bi se povećala njihova predvidljivost i transparentnost, čime bi se uklonila potreba za tehničkim ispravkom pri kontroli ciljeva država članica.

- Predsjedništvo zadržava utvrđivanje putanje napretka u razdoblju od 2026. do 2030. na temelju podataka za 2021., 2022. i 2023., kako je predložila Komisija, smatrajući da taj prijedlog predstavlja ravnotežu između predvidljivosti i uporabe najnovijih podataka.

b) Upravljanje ciljevima (članak 13.c)

Brojne delegacije kritizirale su mehanizam upravljanja ciljevima definiran u članku 13.c, kako ga je predložila Komisija. Nakon rasprava o različitim opcijama predsjedništvo je u svojem kompromisnom prijedlogu zadržalo brisanje članka 13.c za razdoblje 2026. – 2030., bez ponovnog uvođenja članka 9. Uredbe o raspodjeli tereta, napominjući da se tom opcijom zadržava pravno obvezujuća priroda ciljeva LULUCF-a.

(c) Opće fleksibilne mogućnosti (članak 12. stavak 3.)

Kompromisnim tekstom predsjedništva zadržava se ukidanje mogućnosti stavljanja jedinica emisija LULUCF-a u pričuvu između dvaju razdoblja usklađenosti (2021. – 2025. i 2026. – 2030.), kako je predložila Komisija. Predsjedništvo smatra da je brisanje te odredbe ključno jamstvo za okolišni integritet zbog potrebe da se izbjegne nakupljanje jedinica emisija LULUCF-a na kraju drugog razdoblja, čime bi se ugrozilo postizanje cilja od -310 milijuna tona.

(d) Dodatni mehanizam fleksibilnosti povezan s klimatskim učincima i udjelom organskih tala (članak 13.b stavak 6., uvodna izjava 12.a)

Kao odgovor na bojazni nekoliko delegacija da neće moći postići svoje ciljeve zbog pojava koje se ne mogu kontrolirati, predsjedništvo predlaže stvaranje dodatne fleksibilne mogućnosti koja se temelji na nepristranim i mjerljivim kriterijima i pokazateljima, povezane s klimatskim učincima i organskim tlima. Osim toga, kako bi imale pristup toj fleksibilnoj mogućnosti, dotične države članice moraju Komisiji dostaviti dokaze koristeći se jasno definiranom metodologijom.

(e) Uvjeti povezani s upotrebom mehanizma fleksibilnosti u upotrebi zemljišta
(članak 13.b, Prilog VII.)

- povećanje s 20 % na 40 % udjela viška neto uklanjanja u razdoblju 2021. – 2025. koje Komisija može uzeti u obzir pri procjeni toga je li Unija dosegla svoj cilj za 2030.,
- automatsko aktiviranje fleksibilne mogućnosti na osnovi jasnih i unaprijed definiranih kriterija,
- ukidanje ograničenja predviđenog u članku 13.b stavku 4. kako bi se dopustila samo kompenzacija ponora obračunanih za emisije u odnosu na cilj države članice,
- ukidanje uvjeta povezanih s prethodnim iscrpljivanjem fleksibilnih mogućnosti iz članka 12. stavka 2. i članka 7. stavka 1. Uredbe o raspodjeli tereta za primjenu članka 13.b.

Predsjedništvo također predlaže da se zadrži raspodjela na dva jednaka dijela najvećeg iznosa mehanizma fleksibilnosti predviđenog u Prilogu VII. kako bi se osiguralo postizanje cilja Unije od -310 milijuna tona.

(f) Uzimanje u obzir prirodnih nepogoda (članak 10., članak 13.b, uvodna izjava 9.)
Predlaže se ponovno uvođenje članka 10. (koji je izbrisan u prijedlogu Komisije) za razdoblje 2026. – 2030. Međutim, ako određena država članica bude primjenjivala taj članak, ta država članica neće moći iskoristiti naknadu za prirodne nepogode iz članka 13.b stavka 5.

(e) Okvir za razdoblje nakon 2030. (članak 17., uvodna izjava 9.a)

Velika većina delegacija smatrala je da su u okviru aktualne revizije te uredbe uvođenje ciljeva za razdoblje nakon 2030. i stvaranje stupa poljoprivreda, šumarstvo i ostale upotrebe zemljišta (AFOLU) preurani. Predsjedništvo stoga predlaže da se ta pitanja uključe u preispitivanje predviđeno člankom 17. U svojoj procjeni izvedivosti cilja kolektivnog postizanja klimatske neutralnosti u Uniji do 2035. u sektoru AFOLU-a, Komisija treba uzeti u obzir i učinke dobne strukture šuma, uključujući učinke povezane s okupacijom teritorija te posljedicama povezanim s ratnim i poratnim razdobljima.

(f) Praćenje i izvješćivanje (Prilog III.)

Vodeći računa o kritikama koje su izrazile brojne delegacije, kompromisnim prijedlogom predsjedništva predviđa se ublažavanje zahtjeva za praćenje i izvješćivanje, posebno tako da donošenje metodologije 3. razine (*Tier 3*) od 2026. postane neobvezno, kao i popis zemljišta koje treba pratiti.

(g) Proizvodnja bioenergije s hvatanjem i skladištenjem ugljika (BECCS) (uvodna izjava 10.a)

S obzirom na to koliko je za postizanje klimatske neutralnosti do 2050. važan razvoj održivih rješenja za uklanjanje ugljika, predsjedništvo predlaže upućivanje na to pitanje u novoj uvodnoj izjavi u kojoj bi se navela uloga tehnoloških rješenja kao što je bioenergija s hvatanjem i skladištenjem ugljika.

III. TRENUTAČNO STANJE

11. Tijekom rasprave na sastanku Corepera 22. lipnja 2022. velika većina delegacija poduprla je najnoviji kompromisni tekst predsjedništva. Neke delegacije izrazile su rezerve u pogledu određenih točaka u tekstu.
12. Na temelju dosad održanih rasprava predsjedništvo smatra da se u njegovu najnovijem kompromisnom tekstu odražava ravnoteža između različitih stajališta delegacija. Predsjedništvo smatra da se tim općim kompromisom omogućuje uspostava ravnoteže između dostatne fleksibilnosti kojom se državama članicama pomaže da ostvare svoje ciljeve do 2030. i zadržavanja okolišnog integriteta te uredbe.

IV. ZAKLJUČAK

13. S obzirom na navedeno Vijeće za okoliš poziva se da odobri tekst naveden u Prilogu ovoj napomeni u cilju postizanja dogovora o općem pristupu koji će biti osnova za daljnje pregovore s Europskim parlamentom o prijedlogu Komisije u okviru redovnog zakonodavnog postupka.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EU) 2018/841 u pogledu područja primjene, pojednostavnjenja pravila o usklađenosti i utvrđivanja ciljeva država članica za 2030. i Uredbe (EU) 2018/1999 u pogledu poboljšanja praćenja, izvješćivanja, praćenja napretka i preispitivanja

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,
uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora⁷,
uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija⁸,
u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
budući da:

⁷ SL C [...], [...], str. [...].

⁸ SL C [...], [...], str. [...].

- (1) Pariški sporazum, donesen u prosincu 2015. na temelju Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC), stupio je na snagu u studenome 2016. („Pariški sporazum”). Njegove stranke postigle su dogovor da će zadržati povećanje globalne prosječne temperature na razini koja je znatno niža od 2 °C iznad razina u predindustrijskom razdoblju te uložiti napore u ograničavanje povišenja temperature na 1,5 °C iznad razine u predindustrijskom razdoblju.
- (2) Suočavanje s izazovima povezanim s klimom i okolišem te postizanje ciljeva Pariškog sporazuma u središtu su Komunikacije o europskom zelenom planu, koju je Komisija donijela 11. prosinca 2019.⁹ Nužnost i vrijednost europskog zelenog plana samo su se povećale s obzirom na vrlo teške posljedice pandemije bolesti COVID-19 na zdravlje i gospodarsku dobrobit građana Unije.
- (3) Unija se u ažuriranoj nacionalno utvrđenoj obvezi smanjenja koja je podnesena Tajništvu UNFCCC-a 17. prosinca 2020.¹⁰ obvezala da će do 2030. smanjiti neto emisije stakleničkih plinova u cijelom gospodarstvu Unije za najmanje 55 % ispod razina iz 1990.

⁹ COM(2019) 640 final.

¹⁰ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

- (4) Uredbom (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća¹¹ Unija je cilj klimatske neutralnosti u cjelokupnom gospodarstvu do 2050. uključila u zakonodavstvo. Tom se uredbom utvrđuje i obveza smanjenja neto emisija stakleničkih plinova (emisije nakon što se odbiju uklanjanja) na razini Unije za najmanje 55 % ispod razina iz 1990. do 2030. Očekuje se da će svi gospodarski sektori, uključujući sektor korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva, doprinijeti postizanju tog cilja. Doprinos klimatskom cilju Unije za 2030. s pomoću neto uklanjanja ograničen je na 225 milijuna tona ekvivalenta CO₂. U kontekstu Uredbe (EU) 2021/1119 Komisija je u odgovarajućoj izjavi potvrdila svoju namjeru da predloži reviziju Uredbe (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća¹², u skladu s ambicijom povećanja neto uklanjanja ugljika na razine iznad 300 milijuna tona ekvivalenta CO₂ u sektoru korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva do 2030.
- (5) Kako bi se doprinijelo većoj ambiciji u pogledu smanjenja neto emisija stakleničkih plinova s najmanje 40 % na najmanje 55 % ispod razina iz 1990., za svaku državu članicu trebalo bi utvrditi obvezujuće ciljeve za povećanje neto uklanjanja stakleničkih plinova u sektoru korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u razdoblju od 2026. do 2030., čime bi se ostvario cilj neto uklanjanja od 310 milijuna tona ekvivalenta CO₂ za Uniju u cjelini do 2030. U okviru metodologije koja se upotrebljava za utvrđivanje nacionalnih ciljeva za 2030. trebalo bi uzeti u obzir razliku između cilja Unije i prosječnih emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz 2016., 2017. i 2018. koje je svaka država članica prijavila u svojem podnesku iz 2020. te bi ta metodologija trebala odražavati trenutačne učinke ublažavanja u sektoru korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva i udio svake države članice u području zemljišta kojim se gospodari u Uniji, uzimajući u obzir kapacitet države članice da poboljša svoj učinak u tom sektoru s pomoću prakse upravljanja zemljištem ili prenamjena zemljišta koje pogoduju klimi i bioraznolikosti.

¹¹ Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredbi (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi”) (SL L 243, 9.7.2021., str. 1).

¹² Uredba (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 i Odluke br. 529/2013/EU (SL L 156, 19.6.2018., str. 1.).

- (6) Obvezujući ciljevi za veću ambiciju u pogledu neto emisija i uklanjanja stakleničkih plinova trebali bi se odrediti linearnom putanjom za svaku državu članicu. Putanja bi trebala započeti 2022., s prosjekom emisija stakleničkih plinova koje je ta država članica prijavila 2021., 2022. i 2023., a završiti 2030. s ciljem utvrđenim za tu državu članicu. Kako bi se osiguralo zajedničko postizanje cilja Unije za 2030., uzimajući u obzir međugodišnju varijabilnost emisija i uklanjanja stakleničkih plinova u sektoru korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva, primjereno je za svaku državu članicu utvrditi obvezu da, povrh nacionalnog cilja za 2030., postigne zbroj neto emisija i uklanjanja stakleničkih plinova za razdoblje od 2026. do 2030. („obveza za razdoblje 2026. – 2030.”).
- (7) U Komunikaciji od 17. rujna 2020. pod nazivom „Povećanje klimatskih ambicija Europe za 2030.”¹³ opisana je mogućnost kombiniranja emisija stakleničkih plinova koji nisu CO₂ iz poljoprivrede s neto uklanjanjima iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva, čime bi se stvorio novoregulirani zemljišni sektor. Tim kombiniranjem mogu se promicati sinergije u mjerama ublažavanja na temelju zemljišta i omogućiti integriranije oblikovanje i provedba politike na nacionalnoj razini i razini Unije. U tu svrhu trebalo bi ojačati obvezu država članica da dostave integrirane planove za ublažavanje za zemljišni sektor.

¹³ COM(2020) 562 final.

- (8) Zemljišni sektor, u kojem se objedinjuju sektor korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva te poljoprivredni sektor bez CO₂, mogao bi brzo i na troškovno učinkovit način postati klimatski neutralan do 2035., a nakon toga stvarati više uklanjanja nego emisija stakleničkih plinova. Zajednička obveza radi postizanja klimatske neutralnosti u zemljišnom sektoru do 2035. na razini EU-a može pružiti potrebnu sigurnost planiranja za kratkoročno poticanje mjera ublažavanja na temelju zemljišta, s obzirom na to da može biti potrebno mnogo godina da se tom mjerom postignu željeni rezultati ublažavanja. Nadalje, predviđa se da će zemljišni sektor do 2050. postati najveći sektor u profilu toka stakleničkih plinova u EU-u. Stoga je osobito važno povezati taj sektor s putanjom koja može učinkovito dovesti do nulte neto stope emisija stakleničkih plinova do 2050. Stoga bi Komisija najkasnije šest mjeseci nakon prvog globalnog pregleda stanja dogovorenog na temelju članka 14. Pariškog sporazuma Europskom parlamentu i Vijeću trebala podnijeti izvješće koje uključuje procjenu toga je li potrebno i izvedivo u područje primjene Uredbe (EU) 2018/841 uključiti emisije stakleničkih plinova iz poljoprivrede koji nisu CO₂, kao i procjenu toga je li potrebno i izvedivo nastojati postići cilj klimatske neutralnosti u pogledu emisija i uklanjanja stakleničkih plinova u zemljišnom sektoru na razini Unije do 2035. te, na temelju te procjene, preporuke za mjere koje Unija i države članice trebaju poduzeti kako bi se omogućilo zajedničko postizanje tog cilja za 2035.

- (9) Pravila za obračun navedena u člancima 6., 7. i 8. Uredbe (EU) 2018/841 osmišljena su kako bi se utvrdilo u kojoj bi mjeri učinci ublažavanja u sektoru korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva mogli doprinijeti cilju smanjenja neto emisija stakleničkih plinova od 40 % u EU-u do 2030., što nije uključivalo sektor korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva. Kako bi se pojednostavnio regulatorni okvir za taj sektor, postojeća pravila za obračun ne bi se trebala primjenjivati nakon 2025., a usklađenost s nacionalnim ciljevima država članica trebalo bi provjeriti na temelju prijavljenih emisija i uklanjanja stakleničkih plinova. Time se osigurava metodološka usklađenost s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴ i Uredbom (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵ te utvrđivanjem novog cilja za smanjenje neto emisija stakleničkih plinova od najmanje 55 %, što uključuje i sektor korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva. Međutim, države članice trebale bi i dalje moći iskoristiti ograničenu mogućnost da tijekom razdoblja 2026. – 2030. iz svojih računa za LULUCF isključe emisije koje su rezultat prirodnih nepogoda.

¹⁴ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.) kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/410 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2018. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ radi poboljšanja troškovno učinkovitih smanjenja emisija i ulaganja za niske emisije ugljika te Odluke (EU) 2015/1814 (SL L 76, 19.3.2018., str. 3.).

¹⁵ Uredba (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 (SL L 156, 19.6.2018., str. 26.).

- (9a) U Uredbi (EU) 2018/841 u okviru izračuna referentnih razina za šume u obzir je uzeta dobna struktura šuma. Kako bi se pojednostavnio regulatorni okvir, primjereno je obustaviti primjenu referentnih razina za šume za potrebe procjene usklađenosti u razdoblju 2026. – 2030. Iako će se određenim fleksibilnim mogućnostima predviđenima ovom Uredbom riješiti pitanje dobne strukture šuma, ona je i dalje razlog za zabrinutost jer bi se pod određenim okolnostima njezini učinci s vremenom mogli povećati. Stoga bi u kontekstu izvješća koje se podnosi u okviru preispitivanja Uredbe (EU) 2018/841 Komisija trebala obratiti posebnu pozornost na učinke dobne strukture šuma, među ostalim ako su ti učinci povezani sa specifičnim ratnim ili poslijeratnim okolnostima. To izvješće moglo bi biti usmjereno na različite načine na koje bi se ti učinci mogli uzeti u obzir u Uredbi (EU) 2018/841 na jednostavan, znanstveno utemeljen, pouzdan i transparentan način.
- (10) Kako bi se poboljšala uklanjanja stakleničkih plinova, pojedini poljoprivrednici ili upravitelji šumama trebaju izravni poticaj za skladištenje više ugljika na svojem zemljištu i u svojim šumama. Novi poslovni modeli koji se temelje na poticajima za sekvestraciju ugljika i na certifikaciji za uklanjanje ugljika moraju se sve više primjenjivati u razdoblju do 2030. Takvi će poticaji i poslovni modeli dovesti do poboljšanja ublažavanja klimatskih promjena u biogospodarstvu, uključujući upotrebom trajnih drvnih proizvoda, uz potpuno poštovanje ekoloških načela kojima se potiču bioraznolikost i kružno gospodarstvo. Stoga bi osim drvnih proizvoda trebalo uvesti i nove kategorije proizvoda za skladištenje ugljika. Novi poslovni modeli te prakse poljoprivrede i upravljanja zemljištem za povećanje uklanjanja doprinose uravnoteženom teritorijalnom razvoju i gospodarskom rastu u ruralnim područjima. Njima se isto tako stvaraju mogućnosti za nova radna mjesta i daju poticaji za odgovarajuću obuku, prekvalifikaciju i usavršavanje.

- (10a) Kako bi se postigao cilj klimatske neutralnosti do 2050., a nakon toga nastojale postići negativne emisije, iznimno je važno dosljedno osiguravati da se uklanjanje stakleničkih plinova unutar Unije kontinuirano povećava i pritom osigurati da je trajno. Kako bi se povećalo uklanjanje ugljika i osigurale dugoročnije negativne emisije u cijeloj Uniji, vjerojatno će biti potrebna tehnička rješenja kao što je hvatanje i skladištenje ugljika u proizvodnji bioenergije (BECCS). Međutim, svaka buduća odluka politike da se uklanjanje ugljika s pomoću tehničkih rješenja kao što je BECCS uključi u okvir za izvješćivanje i obračun iz ove Uredbe zahtijevala bi da nužan preduvjet za to bude čvrsta i pouzdana definicija uklanjanja ugljika kojom bi se zajamčio okolišni integritet. Stoga, nakon što se takav regulatorni okvir uspostavi zakonodavnim aktom o certificiranju uklanjanja ugljika, bit će primjereno razmotriti takvo uključivanje kako bi se dopunio okvir za proizvode za skladištenje ugljika i osigurali potrebni dugoročni poticaji za hvatanje i skladištenje biogenih emisija CO₂ iz energetske i industrijske postrojenja utemeljenih na biomasi.
- (11) Uzimajući u obzir specifičnosti sektora korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u svakoj državi članici, kao i činjenicu da države članice trebaju povećati svoje učinke kako bi postigle svoje nacionalne obvezujuće ciljeve, državama članicama trebao bi ostati na raspolaganju niz fleksibilnih mogućnosti, uključujući trgovanje viškovima i proširenje fleksibilnih mogućnosti specifičnih za šume, uz poštovanje ekološkog integriteta ciljeva.

- (12) Državama članicama 2032. na raspolaganju bi trebale biti alternativne odredbe o prirodnim nepogodama (abiotičkim i biotičkim), kao što su požari, štetni organizmi, oluje, ekstremne poplave i dugotrajne suše, kako bi se otklonile neizvjesnosti koje proizlaze iz prirodnih procesa ili su posljedica klimatskih promjena u sektoru korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva, pod uvjetom da nisu primijenile članak 10. stavak 1.a ove Uredbe, iscrpile su sve druge fleksibilne mogućnosti koje su im na raspolaganju i uspostavile su odgovarajuće mjere za smanjenje osjetljivosti zemljišta na takve nepogode te pod uvjetom da je ispunjen cilj Unije za 2030. u pogledu korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva.
- (12a) Trebalo bi uspostaviti dodatni mehanizam fleksibilnosti kako bi se u obzir uzeli raspršeni i dugoročni učinci klimatskih promjena, za razliku od prirodnih nepogoda, koje su načelno pretežno privremene i zemljopisno lokalizirane. Zahvaljujući toj fleksibilnoj mogućnosti u obzir bi se trebali moći uzeti i preostali učinci prošlih mjera gospodarenja povezani s udjelom organskih tala na zemljištu kojim se gospodari, koji je u nekoliko država članica iznimno visok u usporedbi s prosjekom Unije. Ta fleksibilna mogućnost trebala bi proizlaziti iz neiskorištenih iznosa iz Priloga VII. za razdoblje 2021. – 2030. Dotične države članice trebale bi imati pristup toj fleksibilnoj mogućnosti ako Komisiji dostave dokaze utemeljene na najboljim dostupnim znanstvenim spoznajama i na objektivnim, mjerljivim i usporedivim pokazateljima, kao što je indeks aridnosti, u smislu Konvencije Ujedinjenih naroda o suzbijanju dezertifikacije, koji se definira kao omjer između srednje godišnje količine padalina i srednje godišnje evapotranspiracije. Pristup toj fleksibilnoj mogućnosti trebao bi se raspodijeliti među državama članicama s obzirom na dokaze koje su dostavile i na temelju omjera između količine od 50 MtCO₂e raspoložive u okviru fleksibilne mogućnosti i ukupnog iznosa koji su te države članice zatražile.
- (13) *Briše se.*
- (13a) Za države članice koje poboljšaju svoju metodologiju izračuna emisija i uklanjanja trebalo bi uvesti koncept tehničkih ispravaka. Podacima o inventaru stakleničkih plinova te države članice trebalo bi dodati tehnički ispravak kako bi se neutralizirao učinak koji promjene metodologije imaju na procjenu i zajedničko ostvarenje cilja Unije za 2030., radi poštovanja okolišnog integriteta.

- (13b) Inventari stakleničkih plinova poboljšat će se zahvaljujući povećanoj upotrebi tehnologije praćenja i boljem znanju. Tehnički ispravci mogli bi se primijeniti, primjerice, zbog sljedećeg: unaprijeđenih modela, promjena u metodologijama izvješćivanja, novih podataka ili ispravaka pogrešaka; uključivanja novih spremnika ugljika ili plinova; ponovnog izračuna povijesnih podataka, primjerice ažuriranja ili periodičkog dovršavanja inventara šuma; zamjene pretpostavki stvarnim podacima, na primjer kad je riječ o promjenjivosti klime; uključivanja novih elemenata, kao što su proizvodi za skladištenje ugljika, i prirodnih nepogoda (na primjer odgovarajuće pozadinske razine i margina).
- (14) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu odredaba Uredbe (EU) 2018/841 koje se odnose na utvrđivanje godišnjih emisija i uklanjanja stakleničkih plinova utvrđenih na temelju linearne putanje za svaku godinu u razdoblju od 2026. do 2030. za države članice, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶.
- (15) S obzirom na utvrđivanje ciljeva neto uklanjanja stakleničkih plinova za države članice za razdoblje od 2026. do 2030., Komisija bi trebala provesti sveobuhvatno preispitivanje kako bi provjerila podatke o inventaru stakleničkih plinova za 2021., 2022. i 2023. U tu bi svrhu 2025. trebalo provesti sveobuhvatno preispitivanje, uz sveobuhvatna preispitivanja koja će Komisija provesti 2027. i 2032. u skladu s člankom 38. Uredbe (EU) 2018/1999.
- (15a) Vrijednosti za svaku državu članicu za lisnati šumski pokrov iz Priloga II. Uredbi (EU) 2018/841 trebalo bi uskladiti s vrijednostima dostavljenima UNFCCC-u ili s ažuriranim vrijednostima koje je moguće predvidjeti.

¹⁶ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (16) Zbog promjene ciljeva koji se temelje na izvješćivanju potrebno je procijeniti emisije i uklanjanja stakleničkih plinova s većom razinom točnosti. Nadalje, u okviru komunikacija Komisije naslovljenih „Strategija EU-a za bioraznolikost do 2030.”¹⁷ i „Strategija ‚od polja do stola’ za pravedan, zdrav i ekološki prihvatljiv prehrambeni sustav”¹⁸, strategije EU za šume¹⁹, revidirane Direktive (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća²⁰ te komunikacije Komisije naslovljene „Stvaranje Europe otporne na klimatske promjene – nova strategija EU-a za prilagodbu klimatskim promjenama”²¹ zahtijevat će se poboljšano praćenje zemljišta, čime će se pomoći u zaštiti i poboljšanju otpornosti uklanjanja ugljika na temelju prirodnih postupaka u cijeloj Uniji. Praćenje i izvješćivanje o emisijama i uklanjanju treba unaprijediti, prema potrebi, primjenom naprednih tehnologija dostupnih u okviru programâ Unije, kao što je program Copernicus, i digitalnih podataka prikupljenih u okviru zajedničke poljoprivredne politike, uz primjenu dvostruke tranzicije zelenih i digitalnih inovacija.
- (17) Očekivane antropogene promjene u upotrebi morskih i slatkovodnih okoliša, na primjer, planiranim širenjem odobalnih izvora energije, potencijalnim povećanjem proizvodnje u akvakulturi i sve većom razinom zaštite prirode kako bi se ispunili ciljevi strategije EU-a za bioraznolikost, utjecat će na emisije stakleničkih plinova i njihovu sekvestraciju. Trenutačno te emisije i uklanjanja nisu uključena u standardne tablice izvješćivanja za UNFCCC. Nakon što se donese metodologija izvješćivanja, Komisija će pri provedbi preispitivanja u skladu s člankom 17. stavkom 2. ove Uredbe razmotriti izvješćivanje o napretku, izvedivost analize i učinak proširenja izvješćivanja na morski i slatkovodni okoliš na temelju najnovijih znanstvenih dokaza o tim tokovima.

¹⁷ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija naslovljena „Strategija EU-a za bioraznolikost do 2030. Vraćanje prirode u naše živote” (COM/2020/380 final).

¹⁸ COM/2020/381 final.

¹⁹ *Briše se.*

²⁰ Direktiva (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.).

²¹ COM/2021/82 final.

(17a) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, a osobito prilagodbu, s obzirom na Europski zakon o klimi, obveza država članica za sektor LULUCF-a kojima se doprinosi ostvarenju ciljeva Pariškog sporazuma i ispunjenju cilja Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova za razdoblje od 2021. do 2030., ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njezina opsega ili učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

(18) Uredbe (EU) 2018/841 i (EU) 2018/1999 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) 2018/841 mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom utvrđuju se pravila koja se odnose na:

- (a) obveze država članica za sektor korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva kojima se doprinosi postizanju ciljeva Pariškog sporazuma i postizanju cilja smanjenja emisije stakleničkih plinova Unije za razdoblje od 2021. do 2025.;
- (b) obračun emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz sektora korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva te provjeru usklađenosti država članica s obvezama iz točke (a) za razdoblje od 2021. do 2025.;

- (c) cilj Unije za 2030. u pogledu neto uklanjanja stakleničkih plinova u sektoru korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva;
- (d) ciljeve država članica u pogledu neto uklanjanja stakleničkih plinova u sektoru korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva za razdoblje od 2026. do 2030.”

2. članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Uredba primjenjuje se na emisije i uklanjanje stakleničkih plinova navedenih u odjeljku A Priloga I., prijavljenih na temelju članka 26. stavka 4. Uredbe (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća²², a koji se odvijaju na državnim područjima država članica u razdoblju od 2021. do 2025. u svakoj od sljedećih obračunskih kategorija zemljišta:
 - (a) korištenje zemljišta prijavljenog kao zemljište pod usjevima, travnjak, močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište koji su pretvoreni u šumsko zemljište („pošumljeno zemljište”);
 - (b) korištenje zemljišta prijavljenog kao šumsko zemljište pretvoreno u zemljište pod usjevima, travnjak, močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište („iskrčeno zemljište”);
 - (c) korištenje zemljišta prijavljenog kao bilo što od sljedećeg („zemljište pod usjevima kojim se gospodari”):
 - i. zemljište pod usjevima koje ostaje zemljište pod usjevima;
 - ii. travnjak, močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište koji su pretvoreni u zemljište pod usjevima;
 - iii. zemljište pod usjevima pretvoreno u močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište;

²² Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetsom unijom i djelovanjem u području klime, izmjeni uredaba (EZ) br. 663/2009 i (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva 94/22/EZ, 98/70/EZ, 2009/31/EZ, 2009/73/EZ, 2010/31/EU, 2012/27/EU i 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 2009/119/EZ i (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 328, 21.12.2018., str. 1.).

- (d) korištenje zemljišta prijavljenog kao bilo što od sljedećeg („travnjak kojim se gospodari”):
 - i. travnjak koji ostaje travnjak;
 - ii. zemljište pod usjevima, močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište koji su pretvoreni u travnjak;
 - iii. travnjak pretvoren u močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište;
- (e) korištenje zemljišta prijavljenog kao šumsko zemljište koje ostaje šumsko zemljište („šumsko zemljište kojim se gospodari”);
- (f) ako država članica obavijesti Komisiju o svojoj namjeri da takvo korištenje zemljišta uključi u područje primjene svojih obveza na temelju članka 4. stavka 1. do 31. prosinca 2020., korištenje zemljišta prijavljenog kao bilo što od sljedećeg („močvarno zemljište kojim se gospodari”):
 - močvarno zemljište koje ostaje močvarno zemljište,
 - naselje ili drugo zemljište koji su pretvoreni u močvarno zemljište,
 - močvarno zemljište pretvoreno u naselje ili drugo zemljište.

2. Ova se Uredba primjenjuje na emisije i uklanjanje stakleničkih plinova navedenih u odjeljku A Priloga I., prijavljenih na temelju članka 26. stavka 4. Uredbe (EU) 2018/1999, a koji se odvijaju na državnim područjima država članica u razdoblju od 2026. do 2030. u svakoj od sljedećih kategorija i/ili sektora izvješćivanja za zemljišta:

- (a) šumsko zemljište;
- (b) zemljište pod usjevima;
- (c) travnjak;
- (d) močvarno zemljište;
- (e) naselja;
- (f) drugo zemljište;
- (g) drvni proizvodi;

- (h) ostalo;
- (i) atmosfersko odlaganje;
- (j) ispiranje i otjecanje dušika.”

2.a članak 3. mijenja se kako slijedi:

- (a) točka (9) zamjenjuje se sljedećim:

„(9) „prirodne nepogode” znači svaki neantropogeni događaj ili okolnost koja izaziva znatne emisije u sektoru korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva i čija je pojava izvan kontrole određene države članice, a čije učinke na emisije država članica objektivno ne može znatno ograničiti, čak ni nakon njihove pojave;”.

- (b) umeće se sljedeća točka:

„(11) „klimatske promjene” znači promjene klime koje se izravno ili neizravno pripisuju ljudskom djelovanju, koje mijenjaju sastav globalne atmosfere i koje nastaju povrh prirodne promjenjivosti klime uočene tijekom usporedivih vremenskih razdoblja.”

3. članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Obveze i ciljevi

1. Za razdoblje od 2021. do 2025., uzimajući u obzir fleksibilne mogućnosti predviđene u člancima 12., 13. i 13.a te primjenu članka 10. stavka 1., svaka država članica osigurava da emisije stakleničkih plinova ne premašuju uklanjanja stakleničkih plinova, što se računa kao zbroj ukupnih emisija i ukupnih uklanjanja na njezinu državnom području u obračunskim kategorijama svih zemljišta iz članka 2. stavka 1.

2. Cilj Unije za 2030. u pogledu neto uklanjanja stakleničkih plinova iznosi 310 milijuna tona ekvivalenta CO₂ kao zbroj vrijednosti neto emisija i uklanjanja stakleničkih plinova u državama članicama u 2030. koje su navedene u stupcu D Priloga II.a, a temelji se na prosjeku podataka o inventaru stakleničkih plinova za 2016., 2017. i 2018. kako su dostavljeni 2020.

Svaka država članica osigurava da, uzimajući u obzir fleksibilne mogućnosti predviđene člancima 12. i 13.b te primjenu članka 10. stavka 1.a, godišnji zbroj njezinih emisija i uklanjanja stakleničkih plinova na njezinu državnom području i u svim kategorijama izvješćivanja za zemljišta iz članka 2. stavka 2. točaka od (a) do (j), u usporedbi s prosjekom njezinih podataka o inventaru stakleničkih plinova za 2016., 2017. i 2018. kako ih je dostavila 2032., za godinu 2030. ne premašuje cilj utvrđen za tu državu članicu u stupcu C Priloga II.a.

Osim toga, svaka država članica osigurava da, uzimajući u obzir fleksibilne mogućnosti predviđene člancima 12. i 13.b te primjenu članka 10. stavka 1.a, zbroj razlika za svaku godinu u razdoblju od 2026 do 2030. između, s jedne strane, njezinih emisija i uklanjanja stakleničkih plinova na njezinu državnom području i u svim kategorijama izvješćivanja za zemljišta iz članka 2. stavka 2. točaka od (a) do (j), te, s druge strane, prosječne vrijednosti njezinih podataka o inventaru stakleničkih plinova za 2021., 2022. i 2023., kako ih je dostavila 2032., ne premašuje obvezu za razdoblje 2026. – 2030., koja se definira kao zbroj razlika za svaku godinu u razdoblju od 2026 do 2030. za tu državu članicu između, s jedne strane, godišnjih graničnih vrijednosti emisija i uklanjanja stakleničkih plinova za te godine, koje se utvrđuju na temelju linearne putanje do 2030., te, s druge strane, prosječne vrijednosti njezinih podataka o inventaru stakleničkih plinova za 2021., 2022. i 2023. kako ih je dostavila 2025. Linearne putanje države članice započinje 2022. po prosječnoj vrijednosti njezinih podataka o inventaru stakleničkih plinova za 2021., 2022. i 2023., a njezina završna vrijednost za 2030. dobiva se tako da se vrijednost utvrđena za tu državu članicu u stupcu C Priloga II.a doda prosječnoj vrijednosti njezinih podataka o inventaru stakleničkih plinova za 2016., 2017. i 2018. Obveza za razdoblje 2026. – 2030. definira se na temelju podataka o inventaru stakleničkih plinova dostavljenih 2025., a pridržavanje te obveze procjenjuje se na temelju podataka o inventaru stakleničkih plinova dostavljenih 2032.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju godišnje vrijednosti na temelju linearne putanje za neto uklanjanja stakleničkih plinova za svaku državu članicu, za svaku godinu u razdoblju od 2026. do 2029. u tonama ekvivalenta CO₂. Te nacionalne putanje temelje se na prosječnim podacima o inventaru stakleničkih plinova za 2021., 2022. i 2023., koje je prijavila svaka država članica.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16.a. Za potrebe tih provedbenih akata Komisija provodi sveobuhvatno preispitivanje najnovijih podataka iz nacionalnih inventara za 2021., 2022. i 2023. koje države članice dostavljaju na temelju članka 26. stavka 4. Uredbe (EU) 2018/1999.”

4. u članku 6. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

- „1. Države članice obračunavaju emisije i uklanjanja koji proizlaze iz pošumljenog zemljišta i iskrčenog zemljišta izračunane kao ukupne emisije i ukupna uklanjanja za svaku godinu u razdoblju od 2021. do 2025.
2. Odstupajući od članka 5. stavka 3., a najkasnije do 2025., ako je zemljište prenamijenjeno iz zemljišta pod usjevima, travnjaka, močvarnog zemljišta, naselja ili drugog zemljišta u šumsko zemljište, država članica može 30 godina nakon te prenamjene promijeniti kategorizaciju takvog zemljišta iz kategorije zemljišta pretvorenog u šumsko zemljište u kategoriju šumskog zemljišta koje ostaje šumsko zemljište, ako je takva prenamjena opravdana na temelju smjernica IPCC-a.”;

5. u članku 7. stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

- „1. Svaka država članica obračunava emisije i uklanjanja iz zemljišta pod usjevima kojim se gospodari računajući ih kao emisije i uklanjanja u razdoblju od 2021. do 2025. umanjene za vrijednost dobivenu kad se njihove prosječne godišnje emisije i uklanjanja iz zemljišta pod usjevima kojim se gospodari u baznom razdoblju od 2005. do 2009. pomnože s pet.
2. Svaka država članica obračunava emisije i uklanjanja iz travnjaka kojim se gospodari računajući ih kao emisije i uklanjanja u razdoblju od 2021. do 2025. umanjene za vrijednost dobivenu kad se njihove prosječne godišnje emisije i uklanjanja iz travnjaka kojim se gospodari u baznom razdoblju od 2005. do 2009. pomnože s pet.
3. Tijekom razdoblja od 2021. do 2025. svaka država članica koja u područje primjene svoje obveze uključi močvarno zemljište kojim se gospodari, obračunava emisije i uklanjanja iz močvarnih zemljišta kojima se gospodari računajući ih kao emisije i uklanjanja u tom razdoblju umanjene za vrijednost dobivenu kad se njihove prosječne godišnje emisije i uklanjanja iz močvarnih zemljišta kojima se gospodari u baznom razdoblju od 2005. do 2009. pomnože s pet.”;

6. članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

- „1. Svaka država članica obračunava emisije i uklanjanja iz šumskog zemljišta kojim se gospodari računajući ih kao emisije i uklanjanja u razdoblju od 2021. do 2025. umanjene za vrijednost dobivenu kad se referentna razina za šume dotične države članice pomnoži s pet.”;

(b) u stavku 3., prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice Komisiji podnose svoje nacionalne računske planove za šumarstvo, uključujući predloženu referentnu razinu za šume, do 31. prosinca 2018. za razdoblje od 2021. do 2025.”;

(c) stavci 7., 8., 9. i 10. zamjenjuju se sljedećim:

- „7. Prema potrebi i na temelju tehničkih procjena te, ako je primjenjivo, tehničkih preporuka, države članice Komisiji dostavljaju svoje revidirane predložene referentne razine za šume do 31. prosinca 2019. za razdoblje od 2021. do 2025. Komisija objavljuje predložene referentne razine za šume koje su dostavile države članice.
8. Na temelju predloženih referentnih razina za šume koje su dostavile države članice, tehničke procjene obavljene na temelju stavka 6. ovog članka i, ako je primjenjivo, revidiranih predloženih referentnih razina za šume dostavljenih na temelju stavka 7. ovog članka Komisija u skladu s člankom 16. donosi delegirane akte kojima se izmjenjuje Prilog IV. radi utvrđivanja referentnih razina za šume koje države članice trebaju primjenjivati za razdoblje od 2021. do 2025.
9. Ako država članica ne podnese Komisiji svoju referentnu razinu za šume do datuma utvrđenih u stavku 3. i, ako je primjenjivo, stavku 7. ovog članka, Komisija u skladu s člankom 16. donosi delegirane akte kojima se mijenja Prilog IV. radi utvrđivanja referentne razine za šume koju ta država članica treba primjenjivati u razdoblju od 2021. do 2025. s obzirom na sve tehničke procjene provedene na temelju stavka 6. ovog članka.
10. Delegirani akti iz stavaka 8. i 9. donose se do 31. listopada 2020. za razdoblje od 2021. do 2025.”;

7. članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Proizvodi za skladištenje ugljika”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija u skladu s člankom 16. za izmjenu ovog članka stavka 1. i Priloga V. dodavanjem novih kategorija proizvoda za skladištenje ugljika, uključujući drvene proizvode, koji imaju učinak sekvenciranja ugljika donosi delegirane akte koji se temelje na smjernicama IPCC-a koje je usvojila Konferencija stranaka UNFCCC-a ili Konferencija stranaka koja služi kao sastanak stranaka Pariškog sporazuma te se njima osigurava ekološki integritet.”;

8. članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Na kraju razdoblja od 2021. do 2025. države članice mogu iz svojih obračuna za pošumljeno zemljište i šumsko zemljište kojim se gospodari isključiti emisije stakleničkih plinova koje su posljedica prirodnih nepogoda, koje u bilo kojoj godini u razdoblju od 2021. do 2025. premašuju prosječne emisije prouzročene prirodnim nepogodama u razdoblju od 2001. do 2020. isključujući statističke netipične vrijednosti („pozadinska razina”). Ta se pozadinska razina izračunava u skladu s ovim člankom i Prilogom VI.”;

(aa) dodaje se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Na kraju razdoblja od 2026. do 2030. države članice mogu iz svojih obračuna isključiti emisije stakleničkih plinova koje su posljedica prirodnih nepogoda u kategorijama izvješćivanja za zemljišta iz članka 2. stavka 2. točaka od (a) do (j), koje u bilo kojoj godini u razdoblju od 2026. do 2030. premašuju prosječne emisije prouzročene prirodnim nepogodama u razdoblju od 2001. do 2020. isključujući statističke netipične vrijednosti („pozadinska razina”). Ta se pozadinska razina izračunava u skladu s ovim člankom i Prilogom VI.”

(b) u stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„u razdoblju od 2021. do 2025. isključuje iz obračuna do 2030. sva kasnija uklanjanja na zemljištu pogođenom prirodnim nepogodama.”

(c) dodaje se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Ako primjenjuje stavak 1.a, država članica:

- (a) Komisiji dostavlja informacije o pozadinskoj razini za sve kategorije izvješćivanja za zemljišta te o podacima i metodama upotrijebljenima u skladu s Prilogom VI.; i
- (b) u razdoblju od 2026. do 2030. isključuje iz obračuna do 2030. sva kasnija uklanjanja na zemljištu pogođenom prirodnim nepogodama.”

9. članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Fleksibilne mogućnosti i upravljanje”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

(c) „1. Država članica može upotrijebiti:

(a) opće fleksibilne mogućnosti navedene u članku 12.; i

(b) radi osiguravanja usklađenosti s obvezom iz članka 4., fleksibilne mogućnosti navedene u člancima 13. i 13.b.

Osim fleksibilnih mogućnosti iz prvog podstavka točaka (a) i (b), Finska može upotrijebiti i dodatne naknade na temelju članka 13.a.

Iznosi naknade koji se upotrebljavaju u okviru mehanizama fleksibilne mogućnosti iz ovog stavka u svrhu usklađenosti s ciljem za 2030. utvrđenim u članku 4. stavku 2. drugom podstavku uzimaju se u obzir, u ekvivalentnoj količini, za smanjenje deficita u odnosu na obvezu za razdoblje 2026. – 2030. iz članka 4. stavka 2. trećeg podstavka do mjere da se taj deficit smanji na nulu. Ti se iznosi ne uzimaju u obzir kao dodatni viškovi u odnosu na obvezu za razdoblje 2026. – 2030. utvrđenu u članku 4. stavku 2. trećem podstavku ako je ta obveza već ispunjena.”

10. članak 12. mijenja se kako slijedi:

(-a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

1. Ako u razdoblju od 2021. do 2025. ukupne emisije premaše ukupna uklanjanja u državi članici ili, u razdoblju od 2026. do 2030., ako je razlika između zbroja emisija i uklanjanja stakleničkih plinova na državnom području države članice i ciljeva utvrđenih za tu državu članicu u članku 4. stavku 2. trećem podstavku ove Uredbe pozitivna i ta je država članica odlučila iskoristiti svoju fleksibilnu mogućnost te je zatražila brisanje godišnjih emisijskih kvota na temelju Uredbe (EU) 2018/842, količina izbrisanih emisijskih kvota uzima se u obzir kad je riječ o usklađenosti države članice s njezinom obvezom na temelju članka 4. ove Uredbe.
 2. U mjeri u kojoj u razdoblju od 2021. do 2025. ukupna uklanjanja premašuju ukupne emisije u državi članici ili ako je, u razdoblju od 2026. do 2030., razlika između zbroja emisija i uklanjanja stakleničkih plinova na državnom području države članice i ciljeva utvrđenih za tu državu članicu u članku 4. stavku 2. trećem podstavku ove Uredbe negativna, a nakon oduzimanja bilo koje količine koja se uzima u obzir u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) 2018/842, ta država članica može preostalu količinu uklanjanja prenijeti drugoj državi članici. Prenesena količina uzima se u obzir kada se procjenjuje ispunjava li država članica primateljica svoje obveze na temelju članka 4. ove Uredbe.
- (a) stavak 3. briše se;
- (b) dodaju se sljedeći stavci 5. i 6.:
- „5. Države članice mogu upotrijebiti prihode ostvarene prijenosima na temelju stavka 2. za borbu protiv klimatskih promjena u Uniji ili u trećim zemljama i obavješćuju Komisiju o svim takvim poduzetim mjerama.

6. Svaki prijenos na temelju stavka 2. može proizaći iz projekta ili programa za ublažavanje emisija stakleničkih plinova koji se provodi u državi članici prodavateljici, a financira ga država članica primateljica, pod uvjetom da se izbjegava dvostruko računanje i osigurava sljedivost.”;

11. članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

Članak 13.

Fleksibilna mogućnost za šumsko zemljište kojim se gospodari

- „1. Ako u razdoblju od 2021. do 2025. u državi članici ukupne emisije premaše ukupna uklanjanja u obračunskim kategorijama zemljišta iz članka 2. stavka 1. [prema obračunu u skladu s ovom Uredbom], ta država članica može iskoristiti fleksibilnu mogućnost za šumsko zemljište kojim se gospodari utvrđenu ovim člankom radi postizanja usklađenosti s člankom 4. stavkom 1.
2. Ako je u razdoblju od 2021. do 2025. rezultat izračuna iz članka 8. stavka 1. pozitivan broj, dotična država članica ima pravo na naknadu za emisije nastale izračunom pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- (a) država članica uključila je u svoju strategiju podnesenu u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) 2018/1999 postojeće ili planirane konkretne mjere za očuvanje ili poboljšanje, prema potrebi, šumskih ponora i spremnika; i
 - (b) ukupne emisije unutar Unije ne premašuju ukupna uklanjanja u obračunskim kategorijama zemljišta iz članka 2. stavka 1. ove Uredbe za razdoblje od 2021. do 2025.

Pri procjenjivanju premašuju li ukupne emisije u Uniji ukupna uklanjanja iz prvog podstavka točke (b) Komisija osigurava da države članice izbjegavaju dvostruko obračunavanje, osobito pri ostvarivanju fleksibilnih mogućnosti utvrđenih u članku 12. ove Uredbe i članku 7. stavku 1. ili članku 9. stavku 2. Uredbe (EU) 2018/842.

3. Naknada iz stavka 2. može obuhvatiti samo ponore koji se uzimaju u obzir kao emisije u odnosu na referentnu razinu za šume te države članice i u razdoblju od 2021. do 2025. ne smije premašiti 50 % maksimalnog iznosa naknade za dotičnu državu članicu utvrđenog u Prilogu VII.
 4. Države članice Komisiji dostavljaju dokaze o učinku prirodnih nepogoda izračunanom na temelju Priloga VI. kako bi ispunile uvjete za naknadu za preostale ponore koji se uzimaju u obzir kao emisije u odnosu na njezinu referentnu razinu za šume, do punog iznosa naknade za razdoblje od 2021. do 2025. utvrđenog u Prilogu VII. koji ne iskoriste ostale države članice. Ako potražnja za naknadom premašuje raspoloživi iznos neiskorištene naknade, naknada se proporcionalno raspodjeljuje među dotičnim državama članicama.”;
12. umeće se sljedeći članak 13.a:

„Članak 13.a

Dodatne naknade

1. Finska može nadoknaditi do dodatnih 5 milijuna tona ekvivalenta CO₂ obračunatih emisija prema obračunskim kategorijama šumskog zemljišta kojim se gospodari, iskrčenog zemljišta, zemljišta pod usjevima i travnjaka kojima se gospodari, u razdoblju od 2021. do 2025. godine, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) Finska je u svoju strategiju podnesenu u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) 2018/1999 uključila postojeće ili planirane konkretne mjere za očuvanje ili poboljšanje, prema potrebi, šumskih ponora i spremnika;
 - (b) ukupne emisije unutar Unije ne prelaze ukupna uklanjanja u obračunskim kategorijama zemljišta iz članka 2. stavka 1. ove Uredbe u razdoblju od 2021. do 2025.

Pri procjenjivanju premašuju li ukupne emisije u Uniji ukupna uklanjanja iz prvog podstavka točke (b) Komisija osigurava da države članice izbjegavaju dvostruko obračunavanje, osobito pri ostvarivanju fleksibilnih mogućnosti utvrđenih u člancima 12. i 13. ove Uredbe i članku 7. stavku 1. ili članku 9. stavku 2. Uredbe (EU) 2018/842.

2. Dodatne naknade ograničene su na:

(a) iznos koji premašuje fleksibilnu mogućnost za šumsko zemljište kojim se gospodari, a koji je na temelju članka 13. stavljen na raspolaganje Finskoj u razdoblju od 2021. do 2025.;

(b) emisije nastale prošlom promjenom iz šumskog zemljišta u bilo koju drugu kategoriju korištenja zemljišta koja se dogodila najkasnije do 31. prosinca 2017.;

(c) sukladnost s člankom 4.

3. Dodatne naknade ne mogu biti predmet prijenosa na temelju članka 12. ove Uredbe ili člankom 7. Uredbe (EU) 2018/842.

4. Poništavaju se sve neiskorištene dodatne naknade od iznosa od 5 milijuna tona ekvivalenta CO₂ iz stavka 1.

5. Središnji administrator provodi stavak 2. točku (a) i stavke 3. i 4. ovoga članka u registru Unije uspostavljenom na temelju članka 40. Uredbe (EU) 2018/1999.”;

13. umeće se sljedeći članak 13.b:

„Članak 13.b

Mehanizam fleksibilne mogućnosti za korištenje zemljišta za razdoblje od 2026. do 2030.

1. Mehanizam fleksibilne mogućnosti za korištenje zemljišta koji odgovara količini do 178 milijuna tona ekvivalenta CO₂ uspostavlja se u registru Unije uspostavljenom na temelju članka 40. Uredbe (EU) 2018/1999, podložno ispunjenju cilja Unije iz članka 4. stavka 2. Mehanizam fleksibilne mogućnosti na raspolaganju je uz fleksibilne mogućnosti predviđene u članku 12.

2. Ako je u razdoblju od 2026. do 2030. razlika između zbroja emisija i uklanjanja stakleničkih plinova na državnom području države članice i u svim kategorijama izvješćivanja za zemljište iz članka 2. stavka 2. točaka od (a) do (j) i odgovarajućih ciljeva utvrđenih za tu državu članicu u članku 4. stavku 2. drugom podstavku ili članku 4. stavku 2. trećem podstavku pozitivna, obračunata i prijavljena u skladu s ovom Uredbom, ta država članica može upotrijebiti fleksibilnu mogućnost utvrđenu ovim člankom kako bi ispunila svoj cilj utvrđen na temelju članka 4. stavka 2.
3. Ako je u razdoblju od 2026. do 2030. rezultat izračuna iz stavka 2. pozitivan, dotična država članica ima pravo na naknadu za neto emisije i/ili neto uklanjanja koji se uzimaju u obzir kao emisije u odnosu na ciljeve utvrđene za tu državu članicu u članku 4. stavku 2. drugom podstavku ili članku 4. stavku 2. trećem podstavku, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) država članica uključila je u svoj ažurirani integrirani nacionalni energetske i klimatski plan dostavljen na temelju članka 14. Uredbe (EU) 2018/1999 tekuće ili planirane posebne mjere za osiguravanje očuvanja ili poboljšanja, prema potrebi, svih ponora u tlu i spremnika te smanjenje osjetljivosti zemljišta na prirodne nepogode;
 - (b) država članica iscrpila je fleksibilne mogućnosti dostupne na temelju članka 12. stavka 1. ove Uredbe;
 - (c) razlika u Uniji između godišnjeg zbroja svih emisija i uklanjanja stakleničkih plinova na njezinu državnom području i u svim kategorijama izvješćivanja za zemljišta iz članka 2. stavka 2. točaka od (a) do (j), a cilj Unije neto uklanjanja od 310 milijuna tona ekvivalenta CO₂ negativan je u 2030.

Pri procjeni je li unutar Unije ispunjen uvjet iz prvog podstavka točke (c), Komisija uključuje 40 % viška obveza država članica na temelju članka 4. stavka 1. od razdoblja od 2021. do 2025., pod uvjetom da jedna ili više država članica Komisiji dostave dokaze o učinku prirodnih nepogoda na temelju stavka 5. ovog članka. Komisija u toj procjeni osigurava i da države članice izbjegnu dvostruko računanje, osobito u izvršavanju fleksibilnih mogućnosti utvrđenih u članku 12. ove Uredbe i članku 7. stavku 1. Uredbe (EU) 2018/842.

4. Iznos naknade iz stavka 3. ovog članka ne smije, za razdoblje od 2026. do 2030., premašiti 50 % maksimalnog iznosa naknade za dotičnu državu članicu utvrđenog u Prilogu VII.
5. Države članice koje nisu primijenile članak 10. stavak 1.a ove Uredbe Komisiji dostavljaju dokaze o učinku prirodnih nepogoda izračunanom na temelju Priloga VI. kako bi ispunile uvjete za naknadu za neto emisije i/ili neto uklanjanja koji se uzimaju u obzir kao emisije u odnosu na ciljeve utvrđene za te države članice u članku 4. stavku 2. drugom podstavku ili u članku 4. stavku 2. trećem podstavku, do punog iznosa naknade za razdoblje od 2026. do 2030. utvrđenog u Prilogu VII. koji ne iskoriste ostale države članice. Ako potražnja za naknadom premašuje raspoloživi iznos neiskorištene naknade, naknada se proporcionalno raspodjeljuje među dotičnim državama članicama.
6. Države članice imaju pravo na naknadu za neto emisije i/ili neto uklanjanja koji se uzimaju u obzir kao emisije u odnosu na ciljeve utvrđene za te države članice u članku 4. stavku 2. drugom podstavku ili članku 4. stavku 2. trećem podstavku, do punog iznosa naknade za razdoblje od 2021. do 2030. utvrđenog u Prilogu VII. koji ne iskoriste ostale države članice., nakon što se u obzir uzmu članak 13. stavak 4. te stavak 5. ovog članka, pod uvjetom da su te države članice:

- (a) iscrpile fleksibilne mogućnosti dostupne na temelju članka 12. stavka 1. ove Uredbe i stavaka 3. i 5. ovog članka; i
- (b) Komisiji dostavile dokaze o:
 - i. učinku klimatskih promjena koji dovodi do prekomjernih emisija ili smanjenja ponora koji su izvan njihove kontrole; ili
 - ii. učincima iznimno visokog udjela organskih tala na zemljištu kojim se gospodari, u odnosu na prosjek Unije, što dovodi do prekomjernih emisija, pod uvjetom da se ti učinci mogu pripisati praksama gospodarenja zemljištem koje su se primjenjivale prije stupanja na snagu Odluke br. 529/2013/EU.

Iznos naknade iz prvog podstavka ne smije premašiti 50 milijuna tona ekvivalenta CO₂ za Uniju u cjelini. Ako potražnja za naknadom premašuje maksimalni raspoloživi iznos naknade, naknada se proporcionalno raspodjeljuje među dotičnim državama članicama.

Dokazi iz prvog podstavka točke (b) podtočke i. uključuju kvantitativnu procjenu učinaka na neto emisije ili neto uklanjanja, u milijunima tona ekvivalenta CO₂ za zahvaćeno područje, a temelje se na usporedivim i pouzdanim kvantitativnim pokazateljima, zemljopisno eksplicitnim podacima i najboljim dostupnim znanstvenim dokazima. Temelje se na uočenim promjenama koje obuhvaćaju barem razdoblje 2001. – 2025. i na znanstveno revidiranim projekcijama i opažanjima za razdoblje 2026. – 2030. Odražavaju pozadinske srednjoročne ili dugoročne promjene klimatskih obilježja relevantnih za sektor LULUCF-a, kao što su aridnost, srednje temperature, srednje oborine, dani mraza, trajanje meteoroloških suša ili suša uzrokovanih gubitkom vlage u tlu. Te promjene ne uključuju događaje privremene prirode koji se mogu uzeti u obzir kao prirodne nepogode na temelju članka 10.

Dokazi iz prvog podstavka točke (b) podtočke ii. obuhvaćaju obrazloženje da udio organskih tala na površini zemljišta kojom se gospodari za dotičnu državu članicu premašuje prosječni udio Unije za 2030. Dokazi obuhvaćaju kvantitativnu analizu, u milijunima tona ekvivalenta CO₂, prijavljenih emisija koje su posljedica preostalih učinaka na organska tla kojima se gospodari, utemeljenu na pregledanim opažanjima za razdoblje 2026. – 2030., usporedivim i pouzdanim zemljopisno eksplicitnim podacima te najboljim dostupnim znanstvenim dokazima, posebno o sličnim lokacijama u dotičnoj državi članici. Te prijavljene emisije za koje se traži naknada ne uključuju događaje privremene prirode koji se mogu uzeti u obzir kao prirodne nepogode na temelju članka 10.” Uz dokaze se prilaže i opis mjera politike koje se trenutno provode kako bi se negativni učinci preostalih učinaka na organska tla kojima se gospodari sveli na najmanju moguću mjeru.”

14. *Briše se.*

15. članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a), stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Do 15. ožujka 2027. za razdoblje od 2021. do 2025. odnosno do 15. ožujka 2032. za razdoblje od 2026. do 2030. države članice Komisiji podnose izvješće o usklađenosti koje uključuje: bilancu ukupnih emisija i ukupnih uklanjanja za relevantno razdoblje za svaku od obračunskih kategorija zemljišta iz članka 2. stavka 1. točki od (a) do (f), za razdoblje od 2021. do 2025. i iz članka 2. stavka 2. točki od (a) do (j) za razdoblje od 2026. godine do 2030., primjenjujući pravila za obračun utvrđena ovom Uredbom.

Izvješće o usklađenosti uključuje procjenu:

- a) politika i mjera povezanih s kompromisima;
- b) sinergija između ublažavanja klimatskih promjena i prilagodbe klimatskim promjenama;
- c) sinergija između ublažavanja klimatskih promjena i bioraznolikosti.

Osim toga, to izvješće prema potrebi sadržava pojedinosti o namjeri iskorištavanja fleksibilnih mogućnosti iz članka 11. i s njima povezanih količina ili o iskorištavanju takvih fleksibilnih mogućnosti i s njima povezanih količina.

(b) dodaju se sljedeći stavci 1.a. i 1.b.:

„1.a Podaci iz inventara emisija stakleničkih plinova koje dostavi svaka država članica mogu podlijegati tehničkom ispravku ako države članice promjene metodologiju. Međutim, takvi tehnički ispravci ne utječu, za potrebe procjene usklađenosti s ciljem Unije za 2030., na vrijednost neto uklanjanja od 310 milijuna tona ekvivalenta CO₂ kao zbroj vrijednosti neto uklanjanja stakleničkih plinova (u kt ekvivalentu CO₂) u 2030. za države članice, koja je navedena u stupcu D Priloga II.a ni na vrijednosti iz stupca C tog priloga.

1.b Države članice koje navedu da namjeravaju iskoristiti fleksibilnu mogućnost iz članka 13.b stavka 6. u posebnim odjeljcima izvješća opisuju mjere poduzete za ublažavanje ili poništavanje učinaka iz članka 13.b stavka 6. točke (b), kao i uočene i očekivane učinke tih mjera.”

16. u članku 15. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 16. ove Uredbe radi dopune ove Uredbe kako bi se utvrdila pravila za evidentiranje i točno provođenje sljedećih operacija u registru Unije uspostavljenom na temelju članka 40. Uredbe (EU) 2018/1999:

- (a) količinu emisija i uklanjanja za svaku obračunsku kategoriju zemljišta i kategoriju izvješćivanja za zemljišta u svakoj državi članici;
- (b) provođenje tehničkog ispravka na temelju članka 14. stavka 1.a ove Uredbe;
- (c) ostvarivanje fleksibilnih mogućnosti na temelju članaka 12., 13., 13.a i 13.b; i
- (d) usklađenost s ciljevima na temelju članka 13.c.”;

17. umeće se sljedeći članak 16.a:

„Članak 16.a

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za klimatske promjene, osnovan člankom 44. stavkom 3. Uredbe (EU) 2018/1999. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²³.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.”;

18. u članku 17. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

- „2. Komisija najkasnije šest mjeseci nakon prvog globalnog pregleda stanja dogovorenog na temelju članka 14. Pariškog sporazuma podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Uredbe, uključujući, prema potrebi, procjenu učinaka fleksibilnih mogućnosti iz članka 11., kao i doprinos na temelju ove Uredbe općem cilju Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030. i njezinu doprinosu ciljevima Pariškog sporazuma, posebno s obzirom na potrebu za dodatnim politikama i mjerama Unije te s obzirom na nužno povećanje smanjenja emisija stakleničkih plinova i uklanjanja u Uniji.

²³ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Izvešće iz prvog podstavka uključuje procjenu toga je li potrebno i izvedivo da se ova Uredba primjenjuje na emisije i uklanjanja stakleničkih plinova navedenih u odjeljku A Priloga I., prijavljenih na temelju članka 26. stavka 4. Uredbe (EU) 2018/1999, a koji se odvijaju na državnim područjima država članica od 2031. u svakoj od kategorija zemljišta navedenih u članku 2. stavku 2. točkama od (a) do (j) i u svakom od sljedećih sektora:

- (a) crijevna fermentacija;
- (b) gospodarenje stajskim gnojem;
- (c) uzgoj riže;
- (d) poljoprivredna tla;
- (e) propisano spaljivanje savana;
- (f) paljenje poljoprivrednih ostataka u poljima;
- (g) primjena sredstava za kalcifikaciju;
- (h) upotreba uree;
- (i) „ostala gnojiva koja sadržavaju ugljik”;
- (j) „ostalo”.

Izvješće je posebno usmjereno na procjenu toga je li potrebno i izvedivo nastojati postići cilj klimatske neutralnosti u pogledu emisija i uklanjanja stakleničkih plinova na razini Unije u kategorijama zemljišta navedenima u članku 2. stavku 2. točkama od (a) do (j) te u sektorima navedenima u drugom podstavku do 2035. Pri procjeni izvedivosti toga u obzir se uzimaju učinci dobne strukture šume ako dovode do smanjenja ponora ili prekomjernih emisija na državnom području pojedinih država članica, uključujući učinke povezane s okupacijom državnog područja države članice odnosno ratne ili poslijeratne okolnosti koje su utjecale na gospodarenje šumama na njezinu državnom području. Na temelju te procjene izvješće sadržava i preporuke za potrebne mjere Unije i država članica kako bi se omogućilo zajedničko postizanje takvog cilja za 2035.

Nakon izvješća Komisija podnosi zakonodavne prijedloge ako to smatra primjerenim.”;

19. Prilog I. mijenja se u skladu s Prilogom I. ovoj Uredbi;

19.a u Prilogu II. unosi za Španjolsku, Sloveniju i Finsku zamjenjuju se sljedećim:

Država članica	Površina (ha)	Lisnati šumski pokrov (%)	Visina stabala (m)
Španjolska	1,0	20 Od dostave podataka o inventaru stakleničkih plinova 2028. nadalje: 10	3
Slovenija	0,25	10	5
Finska	0,25	10	5

20. Tekst naveden u Prilogu II. ovoj Uredbi umeće se kao Prilog II.a.

Članak 2.

Uredba (EU) 2018/1999 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. dodaju se sljedeće točke 63. i 64.:

„63. „geografski informacijski sustav” znači računalni sustav za izdvajanje, pohranu, analizu i prikazivanje georeferenciranih podataka;”

„64. „geoprostorni zahtjev” znači elektronički obrazac zahtjeva koji uključuje informatičku aplikaciju koja se temelji na geografskom informacijskom sustavu kojim se korisnicima omogućuje da prostorno prijave poljoprivredne parcele gospodarstva i nepoljoprivredne površine za koje se zahtijeva plaćanje.”;

2. u članku 4. stavku 1. točki (a) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„obveze i nacionalni ciljevi države članice za neto uklanjanja stakleničkih plinova na temelju članka 4. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) 2018/841”;

3. članak 38. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak 1.a:

„Komisija 2025. provodi sveobuhvatno preispitivanje podataka iz nacionalnih inventara koje su dostavile države članice u skladu s člankom 26. stavkom 4. ove Uredbe kako bi se utvrdili godišnji ciljevi smanjenja neto emisija stakleničkih plinova država članica u skladu s člankom 4. stavkom 3. Uredbe (EU) 2018/841 i radi utvrđivanja godišnjih emisijskih kvota država članica na temelju članka 4. stavka 3. Uredbe (EU) 2018/842”;

(b) u stavku 2. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Sveobuhvatno preispitivanje iz stavaka 1. i 1.a uključuje:”

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Po okončanju sveobuhvatnog preispitivanja provedenog na temelju stavka 1. Komisija provedbenim aktima utvrđuje ukupni zbroj emisija za relevantne godine koji proizlazi iz ispravljenih podataka iz inventara za svaku državu članicu podijeljenih između podataka o emisiji relevantnih za članak 9. Uredbe (EU) 2018/842 i podataka o emisijama iz dijela 1. točke (c) Priloga V. ovoj Uredbi te kako bi utvrdila ukupni zbroj emisija i uklanjanja relevantnih za članak 4. Uredbe (EU) 2018/841.”;

4. Prilog V. mijenja se u skladu s Prilogom III. ovoj Uredbi.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Predsjednik/Predsjednica

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica

PRILOG I.

U Prilogu I. Uredbi (EU) 2018/841 odjeljak B zamjenjuje se sljedećim:

„B. Spremnici ugljika iz članka 5. stavka 4.:

- (a) živa biomasa;
- (b) listinac¹;
- (c) mrtvo drvo¹;
- (d) mrtva organska tvar²;
- (e) mineralna tla;
- (f) organska tla;
- (g) drvni proizvodi za obračunske kategorije zemljišta pošumljeno zemljište i šumsko zemljište kojim se gospodari.”

¹ Primjenjuje se samo na pošumljeno zemljište i na šumsko zemljište kojim se gospodari.

² Primjenjuje se samo na iskrčeno zemljište, zemljište pod usjevima kojim se gospodari, travnjak kojim se gospodari i močvarno zemljište kojim se gospodari.

PRILOG II.

Umeće se sljedeći Prilog II.a Uredbi (EU) 2018/841:

„Prilog II.a

Cilj Unije (stupac D), prosječni podaci o inventaru stakleničkih plinova za 2016., 2017. i 2018. (stupac B) i nacionalni ciljevi država članica (stupac C) na temelju članka 4. stavka 2. koje je potrebno ostvariti do 2030.

A	B	C	D
Država članica	Prosječni podaci o inventaru stakleničkih plinova za 2016., 2017. i 2018. (kt ekvivalenta CO ₂), podnesak za 2020.	Ciljevi država članica za 2030. (kt ekvivalenta CO ₂)	Vrijednost neto uklanjanja stakleničkih plinova u (kt ekvivalenta CO ₂) 2030., podnesak za 2020. (stupci B+C)
Belgija	-1 032	-320	-1 352
Bugarska	-8 554	-1 163	-9 718
Češka	-401	-827	-1 228
Danska	5 779	-441	5 338
Njemačka	-27 089	-3 751	-30 840
Estonija	-2 112	-434	-2 545
Irska	4 354	-626	3 728
Grčka	-3 219	-1 154	-4 373
Španjolska	-38 326	-5 309	-43 635
Francuska	-27 353	-6 693	-34 046
Hrvatska	-4 933	-593	-5 527
Italija	-32 599	-3 158	-35 758
Cipar	-289	-63	-352
Latvija	-6	-639	-644
Litva	-3 972	-661	-4 633
Luksemburg	-376	-27	-403
Mađarska	-4 791	-934	-5 724
Malta	4	-2	2
Nizozemska	4 958	-435	4 523
Austrija	-4 771	-879	-5 650
Poljska	-34 820	-3 278	-38 098
Portugal	-390	-968	-1 358
Rumunjska	-23 285	-2 380	-25 665
Slovenija	67	-212	-146
Slovačka	-6 317	-504	-6 821
Finska	-14 865	-2 889	-17 754
Švedska	-43 366	-3 955	-47 321
EU-27/Unija	-267 704	-42 296	-310 000

PRILOG III.

Dio 3. Priloga V. Uredbi (EU) 2018/1999 zamjenjuje se sljedećim:

„Za praćenje i izvješćivanje u sektoru LULUCF-a države članice upotrebljavaju [...] zemljopisno eksplicitne podatke o prenamjeni zemljišta u skladu sa smjernicama IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova. Države članice potiču se da istraže sinergije i mogućnosti za konsolidaciju izvješćivanja s drugim relevantnim područjima politika. Države članice potiču se da upravljaju svojim inventarima stakleničkih plinova na temelju elektroničkih baza podataka i geografskih informacijskih sustava, kao što su:

- (a) sustav za praćenje jedinica za korištenje zemljišta sa zemljištem s velikim zalihama ugljika, kako je definirano u članku 29. stavku 4. Direktive 2018/2001;
- (b) sustav za praćenje jedinica za korištenje zemljišta koje su zaštićene, definirane kao zemljište obuhvaćeno jednom ili više sljedećih kategorija:
 - zemljište veoma važno za očuvanje bioraznolikosti kako je definirano člankom 29. stavkom 3. Direktive 2018/2001,
 - područja od značaja za Zajednicu i posebna područja očuvanja kako su definirana člankom 4. Direktive Vijeća 92/43/EEZ²⁴ i jedinice zemljišta izvan njih koje podliježu mjerama zaštite i očuvanja na temelju članka 6. stavaka 1. i 2. navedene direktive kako bi se ispunili ciljevi očuvanja područja,
 - lokaliteti za razmnožavanje i odmor vrsta navedenih u Prilogu IV. Direktivi 92/43/EEZ koji podliježu mjerama zaštite na temelju članka 12. navedene direktive,

²⁴ Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992., str. 7.).

- prirodna staništa navedena u Prilogu I. Direktivi 92/43/EEZ i staništa vrsta navedena u Prilogu II. Direktivi 92/43/EEZ koja se nalaze izvan područja od značaja za Zajednicu ili posebnih područja očuvanja i koja pridonose tim staništima i vrstama koje postižu povoljno stanje očuvanosti na temelju članka 2. navedene direktive ili koje se mogu podvrgnuti preventivnim i sanacijskim mjerama na temelju Direktive 2004/35/EZ²⁵,
- posebna zaštićena područja razvrstana na temelju članka 4. Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ i jedinice zemljišta izvan njih koje podliježu mjerama zaštite i očuvanja na temelju članka 4. Direktive 2009/147/EEZ i članka 6. stavka 2. Direktive 92/43/EEZ kako bi se ispunili ciljevi očuvanja područja,
- jedinice zemljišta koje podliježu mjerama za očuvanje ptica za koje se prijavi da nemaju siguran status na temelju članka 12. Direktive 2009/147/EZ kako bi se ispunili zahtjevi iz članka 4. stavka 4. druge rečenice navedene direktive o nastojanju sprječavanja onečišćavanja ili pogoršavanja stanja staništa ili ispunio zahtjev iz članka 3. navedene direktive o očuvanju, održavanju dovoljne raznolikosti i područja staništa za vrste ptica,
- sva druga staništa koja država članica odredi za svrhe jednake onima utvrđenima u direktivama 92/42/EEZ i 2009/147/EZ,

²⁵ Direktiva 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30.4.2004., str. 56.).

²⁶ Direktiva 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.).

- jedinice zemljišta koje podliježu mjerama potrebnima za zaštitu i osiguravanje sprečavanja pogoršanja ekološkog stanja onih tijela površinskih voda iz članka 4. stavka iii. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁷,
 - prirodne naplavne ravnice ili područja za zadržavanje poplavnih voda koje štite države članice u vezi s upravljanjem rizicima od poplava na temelju Direktive 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁸,
- (c) sustava za praćenje jedinica za korištenje zemljišta koje podliježu obnovi, definirane kao zemljište obuhvaćeno jednom od sljedećih kategorija ili više njih:
- područja od značaja za Zajednicu, posebna područja očuvanja i posebna zaštićena područja opisana u prethodnoj točki (b), zajedno s jedinicama zemljišta izvan njih za koje je utvrđeno da trebaju mjere obnove ili kompenzacijske mjere za postizanje ciljeva očuvanja područja,
 - staništa vrsta divljih ptica iz članka 4. stavka 2. Direktive 2009/147/EZ ili navedenih u ovom Prilogu I., koja se nalaze izvan posebnih zaštićenih područja i za koja je utvrđeno da trebaju mjere obnove za svrhe Direktive 2009/147/EZ,

²⁷ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).

²⁸ Direktiva 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava (SL L 288, 6.11.2007., str. 27.).

- prirodna staništa navedena u Prilogu I. Direktivi 92/43/EEZ i staništa vrsta navedena u Prilogu II. Direktivi 92/43/EEZ koja se nalaze izvan područja od značaja za Zajednicu ili posebnih područja očuvanja i za koje je utvrđeno da trebaju mjere obnove za postizanje povoljnog stanja očuvanosti na temelju Direktive 92/43/EEZ i/ili za koje je utvrđeno da trebaju sanacijske mjere u smislu članka 6. Direktive 2004/35/EZ,
 - područja za koja je utvrđeno da im je potrebna obnova prema planu za obnovu prirode koji se primjenjuje u državi članici,
 - jedinice zemljišta koje podliježu mjerama potrebnima za obnovu u dobro ekološko stanje tijela površinskih voda iz članka 4. stavka iii. Direktive 2000/60/EZ ili mjerama potrebnima za obnovu takvih tijela u visoko ekološko stanje kad se to zahtijeva zakonom,
 - jedinice zemljišta koje podliježu mjerama za ponovnu uspostavu i obnovu močvarnih područja, kako je navedeno u Prilogu VI.B točki vii. Direktive 2000/60/EZ,
 - područja kojima je potrebna obnova ekosustava kako bi se postiglo dobro stanje ekosustava u skladu s Uredbom (EU) 2020/852 Europskog parlamenta Vijeća²⁹,
- (d) sustava za praćenje jedinica za korištenje zemljišta s visokim klimatskim rizikom:
- područja koja podliježu naknadi za prirodne nepogode na temelju članka 13.b stavka 5. Uredbe (EU) 2018/841,

²⁹ Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13.).

- područja iz članka 5. stavka 1. Direktive 2007/60/EZ,
- područja utvrđena u nacionalnoj strategiji za prilagodbu država članica s visokim prirodnim rizicima i onima izazvanima ljudskim djelovanjem, podložna mjerama smanjenja rizika od katastrofa povezanih s klimom.

Inventarom stakleničkih plinova omogućuje se, prema potrebi, razmjena i integracija podataka između elektroničkih baza podataka i geografskih informacijskih sustava.

Za razdoblje 2021. 2025. države članice mogu upotrijebiti metodologije prve razine (Tier 1) u skladu sa smjernicama IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova osim za spremnik ugljika koji obuhvaća najmanje 25 % emisija ili uklanjanja u kategoriji izvora ili ponora koja je prioritet u nacionalnom sustavu inventara jer njezina procjena ima znatan utjecaj na ukupan inventar stakleničkih plinova te zemlje u smislu apsolutne razine emisija i uklanjanja, na trend emisija i uklanjanja ili na nesigurnosti u pogledu emisija i uklanjanja u kategorijama korištenja zemljišta, a u tom se slučaju upotrebljavaju metodologije druge razine (Tier 2) u skladu sa smjernicama IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova.

Počevši od dostave podataka o inventaru stakleničkih plinova 2028. nadalje, države članice upotrebljavaju barem metodologije druge razine (Tier 2) u skladu sa smjernicama IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova te ih se potiče da primjenjuju metodologije treće razine (Tier 3) u skladu sa smjernicama IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova.”